

SZÉKESFEJÉRVÁR.

Társadalmi hetilap.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.

Megjelen hetenkint kétszer: szerdán és szombaton.

A lap ára
házhöz hordással vagy postán küldve:

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 frt. — kr.
Negyed évre	1 frt. 50 kr.

Bérmentelen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petítor: Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 krétt ígattatik be.
Lapunk számára hirdetések felvételnek **Budapest**en: Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Mórész.
Bécsben: Opellik L. és Mosse Rudolf.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 5-ik sz.) címzendők; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjel. n. közlemények után három hasábos petítorért 10 kr. fizetendő.

✂ Kéziratok nem küldetnek vissza. ✂

Szinügyünk jövője érdekében.

Ez év folyamában kétségtelen, hogy a színészet városunkban kemény megpróbáltatásnak volt kitéve s a rossz termés szülte pénztelenség megviselte a színház pénztárát s csakis nagy nehezen tudták színészeink ez évet kihuzni.

A színidény most már befejezve van, sőt a színház jövő évi kiadását illetőleg május 10-ig pályázat is hirdettetett. Mindezeknél fogva jönnek látjuk, ha a pályázat letelte előtt színügyünk jövőjét illetve egyet mást elmondunk.

Városunkban a mint a múlt év tapasztalatai fényesen igazolják, színészetünk csakis házi illetve belkezelés alatt maradhat fenn s virágozhatik, mint fenmaradt s virágozott is a múlt évben, s nemcsak egész télen át kitarva lön, de e mellett még a színházi részvény-társulat pénztára javára is jövedelmet hajtott. Az ily házi kezelésnek, mint az intendatura is volt, számtalan előnye és haszna van a színügy szellemi ugy anyagi oldalát tekintve.

Az igazgatói kezelés, ez év bebizonyítja, a múlt év első fele is igazolá, hogy nem oly előnyös, nem oly jövedelmező s nem hajtt annyi hasznot sem anyagi sem szellemi tekintetben. Igazgatói kezelés mellett, csak nagy küzdelem után tartható fen a színügy és csak ritkán éretik el azon körülmény, hogy a színigazgató az évet bukás nélkül átéli.

Városunk művelt köreiből a színidény közelebbi befejezése alkalmával gondolkodni kezdtek azon, vajjon nem volna-e czélszerűbb a színház kezelését egy consortiumnak átvenni s azt ugy folytatni, mint múlt évben az intendatura tevé.

A terv ugy látszik közel áll a kivitelhez és valószínűsít, mert csakugyan egy consortium alakult, mely már 10 tagból áll, kik egyenkint 500 forintot tesznek le és pedig ugy, hogy ezen összegyűlt összegből beszereznek ruhatárt, könyvtárt; azonkívül

szerezdtetik a színészeket s a mi az előlegeken kívül fenmarad azon összeget alapul leteszik a netáni eshetőségek alkalmával biztosításul.

Az így megalakult consortium a színházat a színházi részvény-társulattól átveszi, ugy mint más rendes szinigazgató, ugyanazon feltételek mellett; mintán azonban a consortium több tagból állván, három egyént fog kebeléből kiküldeni, kik az anyagi és szellemi ügyeket kezelik. A színházi művezetést a három tagu bizottság egyik tagja fogja eszközölni egy műértelemmel bíró szakértő színészszel. E mellett mint tervezve van a színészeti belügyeket illetve az azt kezelő egyén mellé egy a városi szakértőkből álló műszaki bizottság fog összealakittatni, mely a színházi darabok és egyéb belkezelési ügyekben a művezető mellett tanácsadó szerepet viend.

A színészeket a művezető több szakértő meghallgatásával szerződötteti és pedig a helybeli színházhoz hat órára; mert maga e consortium csak egyelőre egy évfolyamra alakul szerződés mellett.

Ezen igen czélszerű tervezet által Fejérvárott a színészet állandósítva lenne; különben is célja e consortiumnak az, hogy hat hóig legyenek a színészek itt; azután közbenjárnak, hogy Veszprémbe, Sopronba és végre Füreden nyerjenek alkalmazást a hosszú nyári idény alatt s így a helybeli színészet állandósítva lenne, miáltal elérnök azt, hogy jó színészeink, jóra való társulatunk lenne.

Ezen terv minél czélszerűbb s előnyösb keresztültelét ajánljuk az alakuló consortium figyelmébe s reméljük színházi választmányunk is örömmel fogja ezen helybeli társulatnak a színházat átengedni, perze a rendes színházi díjakért.

Üdvözljük az új eszmét s mindenkor míg a szorosan vett színészet, anyagi, szellemi s erkölcsi oldalát az alakuló bizottság szívén hordja, mi pártfogolni fogjuk őket s odahatunk, hogy közönségünk is osztatlan pártfogásába részesítse.

Himlőoltásügy.*)

A „Közegességi Lapoknak” saját szavai képezvén alapját mai czáfolatomnak, kérem ezt szóról szóra közzétenni.

A „K. Lapoknak” igen tisztelt szerkesztősége ezen legfontosabb ügynek további vitatását 31-ik számában beszünteti, dr. Serli levelét pedig sajátjává téve olvasóközönsége elé (két rövid szakaszban kivonatlag) ekként terjeszti; ugyanis:

Az első szakaszban a „K. Lapoknak” 30-ik számában foglalt válaszmegfelelőre „I-ször a tárgy érdeméhez nem közelednek; ocsárlásnak; és semmisenk mondja. — II. Tagadásba teszi, hogy Serlinek „nyiltlevele” a „Sz. Fej.”-ban közöltetett és hogy ugyanitt Serli megleczkéztetett volna — III. Neheztelkedik, hogy Serli állításait nem czáfoltam meg.”

Ezen téves közlemény ellen felvilágosításul szolgáljon: a) Midőn a „K. Lapok” szerkesztősége cikkekemre nézve a 30-ik számban adandó helyért felkértem, ezt ő megadván cikkem beküldését **surgette**; mart. 13-án pedig tudósít engemet „miként egyes ki tételeim — mint **nem lapjába valók** — ki fognak hagyatni; a változtatás azonban kevés és semmiképen sem **érdemleges**, sőt az ügy érdekében csak **előnyös** leend, **érveim** változatlanul közöltetvén — Azt hiszem ezen szerkesztői privátlevél a fentebbi I. pont alatt kinyomatott szerkesztői nyilt udvariatságot brilliansan valótlanitja az által is már, hogy cikkemet „lapjába valónak” beismerte, **második helyre** fel is vette. — b) A „K. Lapok” szerkesztősége ugyanazon mart. 13-án felkért engemet a „Sz. Fej.” 10, 11. és 20. számainak megküldésére, mely kívánságát azonnal kiadói uton teljesítettem. Ezen lapokból látható volt: hogy Serli nyiltlevele hozzám, közölve lett; hogy „Sz.

* A „K. L.” szerkesztősége kéri az olvasói számára (igérete szerint) az átvételre. Egy tisztí lapvezetőnek — tudomány és közérdekű tárgyban — hátrálni annál kevésbé illelnek, minél erősebb (a f. h. 8-án levélben velem közölt) hite: „hogy megjő még az idő midőn a himlőoltás kérdését újból szelízetni lehet.”
Midőn az ilyen az oltást világosan gyanúsító vallomását maga az oltást pártoló (contradictorius) „K. Lapok” — tisztí orvosokból álló — szerkesztősége tesz közzé: nem-e minden halogatott perz a cseszemök életét kockáztatja? Dr. Schaller.

TÁRCZA.

Mikor a harangok Rómában vannak.

Azon naptól kezdve, melyen kelet népei pálmát, mi pedig bárkát szenteltetünk templomainkban, ünnepet ül a keresztény egyház: a gyászünnepe; és gyász a kétségtelenül megható, fényes mozzanatokban nyilvánul, míg csak föl nem váltja ezeket a feltámasztás még fényesebb örömmünnepe. Jeremiás búsdallama siralmait tompán zengik vissza az ur csarnokának boltos ívei s a magabaszállás komoly hangulata ül a buzgólkodók arczaín. Majd eljön a zöldesüttörtök mikor a főpásztorok az egész keresztény világon olajat szentelnek, mikor a harangok utra kelnek, Róma a kereszténység fővárosa felé, s uralmukat a kerepek veszik át és pedig nemcsak a templom-toronyok kerepei, hanem a furesa hangszereknek azon ezer és ezer kisebb kiadású példányai, melyekkel az utcai gyerkőcök — minden ép hallérezéket veszélyeztetve — már egy hét óta jelzik a zöldesüttörtök közeledtét. S ez nagyban rontja a nagyhét ünnepe hangulatát.

Elmondhatjuk igazán, hogy most a „kerepek ivadját” éljük. Már hogy e kerek mily kellemes és zengzetes szerszámok legyenek s hogy minden érző szivire mennyire nem tévesztik hatásukat, arról csak annak lehet fogalma, ki íróasztalára görbedve egy tárczát óhajtana nyélbe sütni — tele nagypénteki elmél-

kedésekkel s hirtelen megzendül ablaka alatt egy kegyes kerep, kegyetlen kéztől forgatva. Először egy kisebbszertű földrengésre gondolnál, majd azt hinnéd, hogy a szék rogyott össze aladtad, vagy hogy egy favágógyári s fával szinig telt kocsinak esett ki a fenéke s az okozza e pokoli zajt. Pedig hát mind össze egy kezi kerep. — E nevezetes, bár igénytelen külsejű hangszert igen könnyen kezelhető levén, minden borzas és mosdatlan utczagyerek mesterileg játszik rajta; s minél művészibb e játék, annál hajmeresztőbb. — Ez azután oly karakterisztikon, mely a kerepet minden más hangszert fölé emeli — „szervenvelyes” művelői szemében.

Tény azonban, hogy e különös „zeneszerszám” kulturái szempontjából is jelentős s mindenek fölött költői multtal dicsekedhetik. Itt azonban már a melótáságteljes „örög” kerepeket érttem melyek a Rómába vándorolt harangokat helyettesíteni hivatják s melyek ép oly emlékeztetessé teszik gyermeki szivekben a nagypénteket, mint a barkás füzágak virágvasárnapját, vagy az „aranyos ég” az urnapi körmenetet. S azok az ártatlan gyermeki szivek legkisebb kétséget nem táplálnak, ha az édes mama oly szépen elmeséli: mint kelnek utra a világ összes harangjai nagysesüttörtökön s mint utaznak hegyeken és tengereken keresztül Rómába, hogy az ősz szent atya megáldja őket jól és hiven teljesített szolgálataik fejében; s mily áhitattal hallgatják aztán a kedves apróságok a kerepek recsegő hangját, melyet a harang hangtalan tonyokból feléjük visz a lengő fuvalom.

Ha most a „kerepek történetirójának” dícsőségeré vágnék, leírnam, melyik apostol vagy egyház-anya hozta divatba őket, s honnét és mikor terjedtek el az egész keresztényvilágban? Azonban nem írom le, már csak azért sem, mert ezt még a történetiróknak kitudni nem sikerült.

Csak annyi látszik bizonyosnak, hogy mindenütt egész készséggel sőt itt-ott talán lelkesedéssel karolták fel a kerepek ügyét, mi ugyan épen nem mutat az illetők jó izlésére, de ezt jó keresztény embernek nem szabad kifogásolni. — Ma Francia- és Olaszországban Belgium- és Bajorhonban, a katolikus rajnai tartományokban s a Magyar osztrákbírodalomban találkozunk velők nagyhéten, szóval mindenütt, hol „tisztavérű” katolikusok nagyobb számmal élnek. Nem kell azonban azt hinni, mintha csakis az egyszerű fa kerepek volnának divatban. A lithurgia megtűri azoknak többnemű helyettesítéseit is. Csak egyet akarok az ily kerep-pótló hangszerekből fölemlíteni, mely hazánk némely faluiban divik; áll pedig mindössze egy jókora cserép fazékból, melynek nyilvánulására bőr feszítetik s egy ezen bőrlemezzen ütött lyukban kis pálczát huzván föl- és lefelé, az még a kereplésnél is rémesebb, agybontó lármát idéz elő.

Ki nekem ezt nem hiszi el, tegyen csak kísérletet ily „zenélő” fazékkal; ez méltó büntetése lesz a tamáskodásnak.

Minden kegyeletlenség nélkül legyen mondva, sokan igen örülnek, hogy a kerepek tevékenysége nem

Fej. nem csak Serlit, hanem a „K. Lapok“ szerkesztőjét is meglecckézte és hogy ezen dupla leccének alapja volt. — Tehát a fentebbi II. pont is meg van ezafolyva. — c) A III. ik pont figyelmet sem érdemel, miután én Serli cikkére („Gyógy. 51.“) csak hivatkozván, külön ezafolyatba nem bocsájtkozhatam.

A második szakaszban a „K. Lapok“ szerkesztője „a további vitát berekeszti azért, mert a kényszeroltás mindkét házban már elfogadva lön, szentesítését pedig legközelebb megérkezendőknek hiszi.“ — Hogy az alsó házban Hammersberg és Vidliczkay indokolt ellenhangjaik ellenében miként győzött az indokolatlan dr. Knöpfler hang? azt a „K. Lapok“ szerkesztője is jól tudja! — hogy a felső házban a 13. ik fejezetnek csak pusztá, s futólagos felolvasása után minő képviselők által fogadtattat el a kényszeroltás, azaz hogy kik határoztak a közegészségiekre nézve szó nélkül elfogadván azt? szinte jól fogja tudni! — és hogy honatyáink némely törvényeivel sem a hazai lapok, sem az orvosi rend, de maga a „K. Lapok“ szerkesztője sincsen megelégedve, ez a „K. Lapok“ 28. ik számából elvitázhatatlan tényé vált!!! S így valóban megdöbbentő a népre és lealázó az orvosi méltóságra, midőn közegészségi kérdésekben teljesen szakavatlanok intézkednek és midőn a nép élete felett egyetlenegy indokolatlan dr. Knöpfler hang bír döntő határozattal — a közönség és a nagy orvosiellenzének alapos érvei ellen; — különösen pedig megdöbbentő ez a mai szabad! és cultur napjainkban, melyekben az angol oltási kényszertörvény felügyeletére kirendelt közegek is későbbek: (egyes vidéken) magukat büntetetté, hogysen feljelentsék többé a renitenseket, kiket a nép — kiszenvedett büntözésük percében — tömeges megtisztelésben részesít; (erről a „K. L.“ szerkesztőjének is hiteles tudomása van;) aztán még az is hozzá: hogy ily körülmények közt a „K. Lapok“ független szerkesztője! — lapja elzárásával — utját kívánja állani a további fejlesztésnek. Ez nem program correctség!

Ugyanezen második szakaszban zárósaiban a „K. Lapok“ szerkesztője jónak látja engemet (ironice) figyelmeztetni: „miszerint pusztá és positiv tényeken nem nyugó subjektiv feltévelyekkel a százados tapasztalat tanait megdönteni nem lehet.“ — Ezen őszinte szavak akaratlanul megásták a Vaccinatiojánk sírját, mert tökéletesen igazolják a „K. Lapok“ 30. ik számában közölt s egyuttal érveknél elismert négy sarkpontjaimat, melyek szerint a kényszeroltás orvosi criminek indokoltan jelezteik. — Tudjuk a „K. Lapok“ 21. ik számából is, hogy a magy. közegészségügynek sem statistikája, de megbízhatósága sincsen! — tudjuk a 26. ik számából, hogy a népkörök oktana és ellenök alkalmazott rendszabály eddig „pusztá hang és üres dogma csak, melyből ésszerű alapelvet meríteni nem lehet!“

Az említett zársorok tehát egyenesen és jogosan alkalmazhatók a Vaccinatio ellen, mert a természet és orvosi tudományának igazán százados, sőt örök tapasztalat tanait, subjectiv homok-feltévelyekkel (oltások módjára) megdönteni, csakugyan nem lehet.

Miután a „K. Lapok“ szerkesztője zárósaiban százados tapasztalatra hivatkozik, ennek más értelmét — az épen most általam jelzetté — adni lehetetlen, hacsak fel nem tennék, hogy a „K. Lapok“ szerkesztőjének a Vaccinatio kelte és behozataláról; az Inoculationnak betiltási időszakáról; s mindkettőnek irodalmáról hű ismeretei nincsenek.

S miután végre oltáselleni érveim mellett utjalog

hosszu időre vétetik igéybe. — A Rómába vándorolt harangok elég gyorsan hazatérnek s azonnal átveszik ismét tanepies funkcióikat. Ha egy kis gyermek azt kérdezné tőlem: miért időznek oly keveset a harangok az örök városban, nem tudnék mit válaszolni. A helyett szépeket mesélnék neki. Elmondanám, hogy mi helyt a szent atya megáldja a Péter-templomban a világl minden harangját, ezek azonnal, késedelem nélkül hazafelé indulnak. Azon éjjel, mikor horuk felé vándorolnak a zarándok-harangok, a magányos utazó fönn a havas alpok tekergős ösvényein bolyongva, egyszerre csodás s megmagyarázhatatlanul megkapó, elragadó haranghangokat hall magasan a légtérben. — a magányos hajtóst pedig kiűn a sík tengeren, ott a földközi tenger vagy a szép kék Adria hullámain, fenségesen bájos hang kelti föl méla ábrándjaiból, hang, mely megrezgeti a hullámokat, felálmulva azok bösz zaját s mely föl az ég felé vonja a halandó szívet. S a magányos utas, a magányos hajós mély áhitattal mondja ilykor: „A harangok mennek haza Rómából.“ S az oly utas, ki a feltámadást előző éjjel hegyeken vagy a tengeren hallotta a hazatérő harangok bájos énekét, egész életében azontúl igen szerencsés lesz. — Ezeket mesélném el a gyermekeknek, s akkor is, mint most, egy könyv jelennek meg pillámon a rég letűnt szép kornak szentelve, melyben még ily szép mesékben hitelt adott a gyermek-lélek.

Ha azonban körültekintünk, azt találjuk, hogy embertársaink közül nem sokan lehettek szerencsések

harcolnak a dresdai „Naturarzt“ 3. ik, a chemiezi „Naturheilkunde“ 2. ik, a „Freier Glarner“ 27. ik számaik, úgy a leipzigji jeles egyetem tanárának (Germann) oltáselleni 3. kötetű kitűnő kiadása (miket én összesen a „K. Lapok“ szerkesztőségének beküldöttem) s mint-hogy a „K. Lapoknak“ nyílt felszólalásra szánt rovatából Singer családapának antivaccinatorius bejelentése azért záratott ki a 81. ik számában, mivel állítólag „Európa abból nem okulna“ — — — a „K. Lapok“ okulására tehát ismételen ki nyilatkozatom, miként a mai művelt században — az oltási ügynek mai állásánál — lelkiismeretlenség sőt bűn: a vallásos és népeinek boldogságát legkegyelmesebben előmozdítani törekvő magyar királyhoz, a kényszeroltási törvényt szentesítés végett orvosi tanácsképen beérjeszteni.

A „K. Lapok“ netáni (kapcsolatos) észrevételeit üdvözlöm; s e czélra jelen fejezári lappal megtiszttelem.
Dr. Schaller.

A tableank és műkedvelői előadások sorrendje.

I. „Saba királyné“ (képlet).

(Salamon király fogadja Saba királynét.) Ezen képletben részt vesznek: Turn-Taxis hercegné szül. Schaffgotsche grófnő (Saba királyné), Szögyény-Marich Mariska, Horhy Antalné szül. Szabadhegyi Valburga, Neumann Arminé, Malliarich Smaragda, Gorcey Marietta grófnő, Ráder Gizella, Jurisztovszky Emma.

Férfiak:

Neumann Armin (Salamon király), Ambrózy Mihály, Flatt Gaston, Bóné Géza, Szögyény Marich Géza, Posztoczky Kálmán, Hegyesi István, Malomsoky Sándor, Farkas Károly, Szabó Ferencz, Comarow Alex.

II. Magyar népdalok.

Énekli: Ráder Gizella.

III. „Festő műterme“ (képlet).

Turn Taxis hercegné szül. Schaffgotsche grófnő (németalföldi hölgy), gróf Zichy Jenőné szül. Redern Hermína grófnő (Tizian leánya), Ambrózy Flatt Malvin (szidó ara), Horváth Ilona (Beatrice di Cenci).

Férfiak:

Bóné Géza (Rembrandt), Heinrich Sándor (németalföldi lovag), Detrich Zsigmond (apród).

IV. Nyolezadik pont.

Vigjáték 1. felvonásban, irta Murger után Walzel Camil, francziából fordította Szerdahelyi Kálmán.

Személyek:

Dubreuil kapitány Kovács Lajos.
Santenis Julia, huga Szinovác Gyuláné.
Gerard Raoul Flatt Gaszton.
Copén Róza Medgyaszay Zsófia.

Történik Párisban, Santenis Julia lakásán.

V. „A menny érkezése“ (képlet).

Szögyény M. Mariska (menyasszony), Ráder Gizella, Horváth Gizella (nyoszolóleányok), gr. Gorceyné Fiáth Marietta (öröm anya), gr. Zichy Nándorné szül. Zichy Livia grófnő, Vértesi Józsefné szül. Makfalvay Gizella, Horhy Antalné szül. Szabadhegyi Valburga, Ambrózy Flatt Malvin.

Férfiak:

Seidel Lajos (völégény), Fiáth Imre (örömapa), Poór Gusztáv, Detrich Zsigmond, Szögyény M. Géza,

hallani a zarándokló harangok énekét. Nem is volna rossz gondolat, ha Tizsa Kálmán és Szell Kálmán miniszterek felbeszakíták az eddig mivel sem biztató bécsi alkudozásokat s a „miltoni“ fris babérokkal Itália derült ége alá siető Jókaihoz csatlakoznának; összetalálkozhatának valahol a Rómából haza siető harangokkal s e „szerencsejel“ aegise alatt több szerencsével folytathatának ünnep után az alkut. — Így azonban már csakugyan nem menjük semmi jóval biztatni magunkat.

E kissé merész kitérés után egy elhagyott tizsa-parti kis faluba tértek be. E kis falu kisded templomának iczi-peczi harangja csak úgy megteszi az utat Rómába, mint például a lipótvárosi bazilika „örög“ harangja. — S ha azután a nagy utról megtérte után először hallatja csengő szavát s ugyanakkor jelenik meg a gölya először a korhadt templomtetőn, a jó emberek azt mondják egymásnak: „Ebben az eszten-dőben csupa jó és Istenfélő gyermekek születnek.“

Ha ez igaz, úgy kísértetbe jő az ember azt hinni, hogy a gölyak minden évvel később jönnek meg, mint a harangok Rómából, s így — az ég tudja — mi-féle rossz következményei lehetnek még a hosszulábu tolas nemzedék e restségének vagy könnyelműségének.

Van mindenesetre annyi költői, annyi regényes a harangok nagyestűrtőki elnémulásában is, mint a mennyi megkapó általában a nagyheti szertartásokban.

Szentirmai.

Szűts Arthur, Meszleny Lajos, Modrovics Ignác, Szabó Ferencz.

VI. Egy ur és egy asszony.

Vigjáték egy felvonásban, irták: Xavier, Duvert és Luranne. Francziából fordította: Egressy Béni.

Személyek:

Egy ur Kovács Lajos.
Egy asszony Szinovác Gyuláné.
Logadósné Sturm Teréz.

Történik egy falusi vendéglőben.

VII. „Cornaro Katalin“ (képlet).

(Velenceze hódol Cornaró Cyprusi királynénak) Ambrózy Flatt Malvin (Cornaro), Neumann Arm.-né, Bóné Gézané született Foghty Vilma, Horváth Ilona, Turn-Taxis hercegné született Schaffgotsche grófnő, Tschebulyné született Rousseau Julia, Horhy Flóra, Miske Irma bárónő, Szendefy Róza, gróf Zichy Nándorné született Zichy Livia grófnő, Detrich Luiza, gróf Zichy Jenőné született Redern Hermína grófnő, Horhy Antalné született Szabadhegyi Valburga, Turják Etelka, Ráder Gizella, Posztoczky Ilonka, Spitzer Etelka, Ráder Malvin.

Férfiak:

Posztoczky Kálmán, Gebhardt Bódog, Heinrich Sándor, Eisenhut József, Flatt Jenő, Révay Gyula, Comarow Sándor, Bóné Géza, Szűts Arthur, ifjú Fiáth Imre, Fiáth György, Detrich Zsigmond, Farkas Károly, Lorberer György, Lemle Kálmán, Udvardy János.

Kertészet.

— A gyümölcsfák trágyázása. —

Mai nap talán már nem létezik oly növénytermelő, ki a trágyának jótékony hatása felől kételkednék. Nemcsak szántóföldeink kell, hogy trágyáztassanak, hanem réteink és gyümölcsösseink is.

Szántóföldeink sem dicselkedhetnek valami nagy trágyaerővel; réteink, gyümölcsfáink trágyázása pedig épen feleslegesnek látszik.

Látszik? de a látszat vajmi gyakran csal.

Gyümölcsösök gyakran oldalas, sovány, egyébre alig használható és értékesíthető helyeken állítatnak, tehát azoknak javtása csakis hasznos és sikeres lehet; hasznos azért, mert trágyázás által a gyümölcsfa növesre, termésre készítetik sikeres pedig, mert eddig nem ismerünk oly növényt, tartozzék az akármely osztály vagy családhoz, mely erőteljesebb talajban ne diszlett volna inkább, mint növénytápanyagok nélküli kizsarolt vagy eredetileg sovány földben.

Mikor, mely időben trágyázzuk a gyümölcsfát és e czélra mi-féle trágyát használjunk?

Trágyalé, állatok vizelete és vére, árnyékszékék tartalma vízzel felhígítva oly becses trágyaanyagok és oly nagszerű eredményeket szülnek, hogy kinok gyümölcsfái kevésbé erőteljes talajban kilódnak vagy nyári szárazság által gyötörtetnek bizonyára helyesen cselekednének, ha nevezett, néha ugys veszni indult anyagokat czimzett czélra felhasználnák.

Nyáron, midőn a fák élettevékenysége legnagyobb működésben van, midőn a tikkasztó hőségben a talaj kiszárad, a gyökerek nem felelhetnek meg rendeltetésüknek s a levézet lekonyulva fonnyadásnak indul; leginkább akkor mutatkozik a hig trágyának szüksége. Mindenesetre hatása annál feltűnőbb, minél soványabb és szárazabb a talaj.

Elősorolt trágyaanyagok cseberben vagy valami nagyobb edényben felhígítatnak úgy, hogy például a trágya-gödörből kimerített léhez ugyanannyi víz teendő.

A megöntözendő gyümölcsfa talajának felső rétege 25—30 cm. mélységig felkapálandó, hogy a reá öntött folyadék akadálytalanul a földbe nyomulhasson. Megöntözés után a talaj vékony szalma vagy polyva réteggel befedetik, hogy a kiszáradás és elpárolgás lassíttassék.

Ha szalma és polyvával nem akarunk bajlódni, akkor a felkapált föld elkapartatik és öntözés végeztével ismét elterítettetik, utóbbi eljárás azért is bizonyult czélszerűbbnek, mert egy kerttulajdonosnak sem tetszik ha kertje szalma- vagy polyva-hulladék által elveszti tisztaságát és csinoságát.

Az öntözés végeztessék napnyugta után, vagy ha lehet, esős felhős idővel, így legalább a folyadék földre szívárog és nem párolog el a nap hevében.

Iparkodjunk továbbá a fa környékét úgy megöntözni, hogy a trágya folyadék egyenlően oszaljék el és a fának összes gyökérzete azt élvezhessék.

Ha gyümölcsfáinkat nem hig, hanem kemény trágyával akarjuk segíteni, akkor használjunk érett marha trágyát, elhullott állatok husát és ehhez hasonló anyagokat. Nevezett anyagok a fatörzsétől 1.5—2 méter távolságban, a mennyire lehet, köröskörül ásatnak el.

E rohadó tárgyakat azért nem lehet a törzs közelébe helyezni, mert a fa és gyökere is könnyen rohadásnak indulhat.

A hig trágya mindenesetre sokkal többet ér a kemény, illetőleg szilárd állományu trágyaszereknél s azok minél elterjedtebb alkalmazása kívánatos és ajánlható.
Ebner Sándor.

Válasz a „Divatos eszmékre.”

„Divatos eszmék” cím alatt jelent meg a „Székesfehérvár és Vidéke” 27-ik számában egy cikk, melyben sok mindenfélét olvastunk, de olyat, mitől okultunk volna épen nem — s a divatos eszmék ellen harcoló minden szavából kitűnt, hogy ő is nem egyéb, mint a feltűnési viszketeteg vágy tüzelte divatos eszmékért rajongó lovag, telve felületességgel, félszeg am bitóval s nem kis mérvű rossz akarrattal. De a tárgyra áttérünk. Az említett cikk írója nagy bölesen megátam bennünket azért, hogy mertünk mi írni az ő tudta s beleegyezése nélkül az iparterjesztő társulatról, helott neki kiváló szabadalma van csak ilyenről szólni, persze, mert az ily dolgok nagyhangú előadása által lehet a tudatlanok előtt babért aratni — igaz, hogy az okos nevet a lármán. Ezt megbocsátjuk neki, mert hát természet; azt azonban, hogy szavainkat félre magyarázza, hogy egészen mást írjon mint a mit irtunk, azt el nem engedjük. A következőket írja rólunk: „Székesfehérvár” 13 ik számában □ jellel egy vezércikk jelent meg. — Oh! de elszomorodtam mikor olvastam, hogy hát miként merészel valaki nyilvános ság elé lépni oly tárgyról írván, melyhez nem ért. (Múltán kérdezhejtük azt öntől mi, midőn cikkjét elolvastuk!) A m. isk. tanácsból a szél vitt hozzá, az iparterjesztő-társulatról valamit, (nem volt szükség a székre szorolnunk, mint ön szokott, mert ott voltunk az iskolatársaságban) s ő azon a nádrapipán lovagol (azt hiszi, hogy mi is azon szoktunk lovagolni mint ön, ellenkezőleg, e dicsőséget önmagunk hagyjuk) de azt merem állítani, hogy ez a cikk írásakor az iparterjesztő-társulat eszméjével teljesen ismeretlen volt, (ne higgye jobban volt és van tájékozva mint ön, mert oly badarságokat nem irt róla, mint ön.) Tudja meg, hogy a kormány házi irt és nem nemzeti ipart ért rendelkezésben. (Köszönjük a tudósítást, de úgy is tudtuk s egyszóval sem állítottuk, hanem tudja ég honnét szedte e bogarat ön elő.)

Ohajtaná (tudja ön nem!) a fonás, faragás, pipere-munka (gyufatartó, vartörvénkos stb.) sárból gyurt készítése terjesztését és erre nézve egyletek alakítása ajánlatok, melynek nem az a célja, hogy kiállítás rendezzen (de igen azt is rendezzen) hanem egész más.

Mi hát a célja? erre azt írja: „A megyei ipar társulat tehát állít első sorban oktatásokat, másodsorban pedig intézkedik, hogy a gyermekek (hát a felnőttek?) által készített házi ipar termék elárulásának s az ára egy része a munkásnak, másrésze a társulat vagyona szaporítására adassék!” Ez a böles indítvány.

Midőn az idéző jelek alatt imént közölt sorokat olvastuk, nem tudtuk vajlon nevéssünk e vagy boszán közlünk felettük. Nevetünk kellett az együgyű, primitív gondolkodást és eszmemenetet és boszankodtunk a rozszakaraton, mely az egész közleményen végigvonult; mert készakarva, egészen másképp lett említett cikkünk értelme előadva, mint az írva volt.

A „Székesfehérvár” 13 ik számában megjelent cikkünkben az idevágó következő sorokat idézzük:

„A kormány intézkedéseinek az utat egyengetni kell s miután most már a kormány a felnőttek oktatásánál a házi ipar terjesztését fogja alkalmazni, karöltve kell a kormány közegével működni. Hogy míg egyrészt a tanodákban a felnőttek is a házi ipar egyes ágaira oktattatnak, addig pedig az egylet tanodák falán kívül minden lehető eszköz és mód felhasználása mellett annak terjesztésére hasson.

Ezeket kivül még fontos teendők is hárulnak az iparterjesztő egyletre. Ha a házi ipar kissé terjed s az ezáltal készített tárgyak már közforgalomba hoztattak, az egyletnek erélyes működés által oda kell hatni, hogy a tárgyak minél könnyebben értékesített hessenek.” Ezt mondtuk mi hivatolt cikkünkben.

Vegye ön elő a két lapot és hasonlítsa össze az ön badarságait és a mi közleményünket, mindenesetre elpirul, hogy oly dolgokat támadott meg, melyeket szóról szóra maga is követ. Hol van hát a felületesség, hol van a szakismeret hiánya? ha józanul itél elmondhatja a mea culpa!

Mert hiszen nem e a népet akarjuk mi is első ízben oktattatni mint ön! s nem e a készített házi ipar tárgyak elárulását ezéleztük, midőn azt mondtuk, hogy az egyletnek célja leendő a tárgyak minél elterjedtebb értékesítése. Hol beszélünk mi nemzeti iparról, mely az ön agyában fogamzott meg.

Mi tovább mentünk, mert az új haladott kor álláspontjára emelkedve azt mondtuk, hogy rendezzenek, ha már az ipar halad — iparkiallításokat. Önmagunk ez persze nem tesszük, mert ott nem brillirozhatna; de minden művelt, elfogulatlan s felvilágosodott ember érteni fogja és tud lelkesülni ez eszméért is.

Tisztelt □, mielőtt a „Székesfehérvár” említett cikkjét megtámadta, jobb lett volna meggondolni azt mit tesz papírja, mert az ily felületes, semmit sem mondó, minden sorában feltűnni vágyó cikkek által babért épen nem szerez, hanem majd ha a házi ipar fejlődik néhány szalmaesutakat azt igen majd fog kapni ajándékul rendkívüli érdemei elismerésül. Ez méltó jutalom lesz törekvéseiért.

A mit személyes gyűlölségből Kolossváry tanfelügyelőre szór, az nevésségek jó, de csakis oly badar cikkbe való, mely személyeskedéstől hemzseg, de igazat, vajmi keveset mond.

Végre azon ajánlatát, hogy mi ne betűket pingáljunk, hanem dorgáljunk és buzdítsunk úgy, hogy a tárgyismeret kitűnjék cikkünkben, köszönjük, de

mi a tárgyismeret se dorgálásban, se a buzdításban nem találjuk; mert hisz elég goromba és eléggé dorgált ön és mégsem bir semmiféle tárgyismerettel.

Az utolsó állítását, hogy a „Székesfehérvár” felületes cikkekkel közölt elismerjük, de e felületes cikkek csakis azok voltak, melyeket ön irt s valóban sajnáltuk mi is a szédőt, midőn azokat szedte és még jobban az olvasó közönséget. De biztosítva vagyunk, hogy többször ily cikkekkel nem lesz a közönség bosszantva. Az is igaz, hogy szükség van önmagunk lapra, mely ugorkafa legyen, hogy ott szellemi iczi picziségének önmaga által dicsőített nagyságát bemutassa, de biztosíthatjuk, hogy e szerencsétlen lap nem a „Székesfehérvár” leendő. Ha a vitát folytatni akarja, mi válasza mindenkor készen leszünk; nem fogunk sem mit szó nélkül hagyni. □

Hirek.

— **A svéd női négyes társulat hangversenye.** Tartatott 1876. ápril 10 én Károlyi Lajos igazgatása alatt a színházban igen díszes és nagyszámú közönség előtt. Az előadás két szakaszban történt és a két szakasz közt adatott: „Már alszik” 1 felvonásos vígjáték. Szép sikerrel játszták: Kovács, Szilágyi és Bényei. A hangverseny műsorozata volt az első szakaszban: „Orpheus tjöng vid luters tover”, „Lindblätt”, „Vársáng” (Tavaszi dal), „Linblätt”, „Astourdnad” (Naplemenet) Schaffertől; „Norsk Spring dans” (Norvégiai ugrótánc) Kjeruldtól; „Hármas Elias oratoriumából” Mendelsóhtól. A második szakaszban: „Dalpolska” (néptánc Delekorliában) Ahlstromtól; „Svéd népdal”, Södermanntól; „Saetarjautens songad” (az aratóné v. sárnapja) Olle Bulltól; „Névestélyi zene” Eisenhoffertől és „Bröllopsmarsch” (nászinduló) Södermanntól. — A hangversenyzőnők, kik a stockholmi királyi zeneakadémia tagjai négyen voltak: Hilda Wideberg első soprán, hangja ugyan nem Pattie, hanem azért igen kellemes salonghang; Amy Aberg második soprán szinte igen kellemes és tiszta csengést hangoztat; Maria Pettersson első alt remek szép érczes hanggal és nagy hangterjedéssel rendelkezik, mi különösen kitűnt a „Hármas”-ban Mendelsóhtól; Wilhelmine Söderlund második altnak pedig igen mély és erőteljes hangja, mint ritka adomány, bámulandó. Hangjok igen jól kolázott, azért is általában minden darabot kitűnő szép sikerrel énekelték és előadásukban az a valódi pontosság és az az igazi művészi összehangzatosság a legszebb és legfinomabb árnyolatokkal, mi minden darabnál fényesen kitűnt, az csodálandó, s az teszi őket kitűnően nevezetessé és a hallgatóságot elragadásig lelkesedett; de nemis hiányzott minden darabnál a tapsvihár, 2—3 szor is kihívták őket, a lelkesedés következtében több darabot ismételték. Mikor pedig a négy művész a „cserebogár” dalt magyarul énekelte óriási tapsvihár keletkezett. Ezen művészi előadás után a közönség teljes meglepődéssel távozott. A derék kitűnő művésznőknek pedig mindenütt ily szép sikert kívánunk!

— **A lövész-egylet rendezévi közgyűlése** ápril hó 9 én tartá a városi ház nagy termében, a tagok nem nagy számmal jelentek meg. Az ülést Novák Kálmán főlövész-mester nyitá meg üdvözölve az összegyűlt tagokat. Ezután felolvastatott a főlövész-mesteri jelentés, melyet jövő számunkban közlünk. Ezután az ülés Deák Ferencz tiszteleti tag elhunytá felett fájdalomát s részvétét fejezte ki jegyzőkönyvileg. Majd a múlt évben elhunyt tagok felett nyilvánítá részvétét. Novák Kálmán erre az összes tisztikar s választmány nevében lemondván, az ülést választásra hívja fel, mely is következőleg eszközöltetett, megválasztattak: Főlövész-mester: Novák Kálmán; lövész-mesterek: Rosznagl Antal, Ullmann, Miklós és Say Rudolf; pénztárnok: Hornyánszky Ágoston; jegyző: Reé István; választmányi tagok: Fittler Béla, Szűts Sándor, Szűts Arthur, Vámos Gyula, Lauschman József, Wertheim S. L., Clama Alajos, ifj. Felmayer Istv., Walch Károly, Havranek József, Kiss Ignác, Juraszsek Ferencz, Töltényi Antal, Heisz Alajos, Krausz Mátyás, Lechner Ferencz, Pástorczy Sándor, Diebálla György, Havas József, Csapó Dániel, Endl József, Danitz Béla és Roszberger János. Számvizsgálók: Turják Pál, Geiger Domonkos, Herczeg Ignác, Zavaros Ágoston és Tomsics Gyula.

— **Előleges színi jelentés.** Van szerencsém tudni a nagyérdemű közönséggel, hogy esütörtökön ápril 13-án Bulyovszkyné Lilla asszony bajor királyi udvari színésznőnek egyetlenegy föllépteül adatik: „Arria és Messalina.” Szomorujáték Wilbrandtól. Jegyek ez előadásra előre válthatók a színházi pénztárnál. A t. ez. bérlők kéretnek helyeik megtartása iránt rendelkezni. — Székesfehérvárott ápril 12. 1876. Tisztelettel: Károlyi Lajos, szinigazgató.

— **Mezős püspök ur** ő méltósága a lábmosás szertartását nagycsütörtökön 12 itteni szegényen fogja véghezvinni, kiket ez alkalommal tetőtől talpig felruház és a szertartás végeztével meg fog vendégelni. — Főpásztorunk e nagylelkűsége nem szorul dicséretre.

— **Deák-ünnepély.** A helybeli főgymnasiumi tanuló ifjuság a haza nagy halottjának, Deák Ferencznek emlékeztetére május hó 6 ikán délután 5 órakor a tanoda nagytermében gyász ünnepélyt tart. — Mint halljuk az előkészületek az ifjuság részéről, a tanári

kar vezetése alatt már a nagy hazafi halála óta folyamatosan vannak. Egy a megdicsőült felett tartandó emlékezésére maga az ifjuság kebelében évek óta dicséretesen működő önképző kör tűzött ki pályáját. Egy himnuszt Deák Ferenczhez a tanári kar egyik tagja készít. Az ifjusági ének- és zenekarnak gyászdalokra betanításában az illető ének- és zenetanárok fáradoznak. Nem kételkedünk, hogy a tanuló-ifjuság ezen föllépte a régebbi jó hírben álló föllépéseknek méltó utóda leendő.

— **A tableauk alatt** a színházi belépti-díjak következők: Földszinti és I. emeleti páholy 12 ft. II. emeleti páholy 6 ft. Földszinti ülőhely 2 ft. II. em. ülőhely 1 ft. 50 kr. Földszinti állóhely 1 ft. II. em. állóhely 50 kr. Tanuló-jegy földszinti 50 kr. Karzati zártzék 50 kr. Karzati állóhely 30 kr.

— **A Láng és Aba** községekben kiváló sikerrel s nagy pártolás mellett működő Sebők és Tolnay igazgatók vezetése alatt álló szinistársulat Velence községbe fog menni, hol már 40 bérlet van biztosítva számukra. A folyton jobb tagokkal erősbülő társulat inénet Pápára megy a nyári időnyre.

— **Szűts Miklós** ur, lapunk érdemes munkatársa, közelebb a pesti egyetemen a jogtudori szigorlatokat nagysikerrel letévén a jogtudorságot nyerte el. Szív-ből örülünk ennek s gratulálunk lapunk érdemes munkatársának.

— **A Tárnok községi jegyzői állomás** úresedésbe jövén, ezen állomásra pályázat nyitott a járási szolgabíró által. A pályázat határideje május hó 4 éig tart, a kérvények a vaáli járás szolgabírói hivatalához Martonvásárra ápril 30-ig adandók be. Ezen jegyzői állás javadalmazásai 795 ft. 50 kr. készpénzfizetés, szabad lakás és irás díjak szedése.

— **A fejérmegyei és városi régiségár** számára Zsigrai Sándor ur 1 drb. vegyesházbeli magyar ezüst érmét adományozott.

— **Meghívás.** A magyar földhitelintézet igazgatóságának felszólítása folytán ezenel meghívom a magyar földhitelintézet tagjait, az intézet ezen kerületbeli tagjainak Székesfehérvár városában a megyeház kis termében folyó évi ápril hó 20 ik napján d. e. 10 órakor tartandó gyűlésére, melynek főtárgya lesz, az intézet pesti közgyűlésére képviselőt választani, s ezáltal kerületünk érdekeit képviselteni. Ha személyesen meg nem jelenhetnének, fölkérem, hogy maga helyett más megbízott által vegyen részt a gyűlésen, a ki ez esetben szabályszerű meghatalmazással látandó el. — A magyar földhitelintézet fejérmegyei vidéki bizottságának elnöksége.

— **A helybeli vásár-tér** közelebbi rendezése alkalmával a régi kalvária körül a földásásoknál nagy számú emberi csoport bukkanak. E helyen temető volt még e század elején is.

— **Színházunkat** a jövő szinidényre többen is ki akarják bérteni. Eddig már pályázattal beadtá Gerőfi. Pályázat szándékoznak még: Mausberger Jakab, Vezéri, Follinus igazgatók és az alakuló consortium.

— **A helybeli színház** kibérlésére alakulandó consortium első értekezletét e hó 10 kén tartá meg, melyben elhatározatott, hogy egy aláírási iv bocsátattik ki tagok gyűjtésére. Az aláírási iv azonnal el is készítették és e szerint 8000 ft. összeg fog összegyűjtetni, aláírható 500—100 frt-ig terjedő összeg. Az aláírt összeg első részlete május 1-jén fizetendő, a többi június, július és augusztus hónapok első napjain. — Aláírási gyűjtésre Havranek József és Felner Soma küldettek ki.

— **Zongora árverés.** Rézentóber ur által az önk. tüzoltó-egyletnek ajándékozott zongorát vasárnap árverezték el 24 ft. 50 kron.

— **Kiderült turpiság.** Egy idevaló uriember a napokban könnyű szerrel akart Budáról hazajönni a vasuton; váltott magának Martonvásárig menetjegyet, azonban ott nem szállott ki, hanem oly nyugodt phlegmával, mint a kinek legjobb rendben áll a szénája, füstölgetett a coupé egyik szegletében. Azonban egyszerre csak betoppant az ellenőr, utasunk nem tudta felmutatni Fejérvárig a jegyet, bizon megbüntették szépen. Megis érdemelte!

— **Vaklárma.** Hétfőn azon hír terjedt el városunkban, hogy Bérczy Ödön színész, nyakát és lábát törte ki. Felcserétek elhárítása végett megemlíjük, miszerint Bérczy urnak semmi baja, sőt a legjobb egészségségnek örvend!

— **Hernyők.** Sokfelől nyert tudósítások szerint ez évben igen sok hernyó fészék mutatkozik a gyümölcsfákon. Minden kertész és kerttulajdonos, de a községeknek is figyelmébe ajánljuk, hogy ezen fészeket a legnagyobb erélyvel pusztítsák, mert ellenkezőleg az összes ideai gyümölcstermés veszendőbe megy, de sőt a letorolt gyümölcsfák is kihalnak.

— **A magyar nyugoti vasut-társaság,** értesíti a közönséget, miszerint a 21 ik és 22 ik számú egyes vonatok f. évi május 1 től kezdve az egész székesfehérvári és gráci vonalon naponta megint forgalomba fognak bocsátatni. A husvétii ünnepek alkalmából azonban ezen vonatok ápril 15. 16. 17. és 18-án következőképen fognak közlekedni Székesfehérvárról Grácba indul 12 óra 10 percz éjjel, megérkeznek Grácba 3 óra 12 percz éjjel.

— **Bulyovszkyné asszony** Veszpremben a legnagyobb kitüntetések közt vendégszerpelt.

— A svéd női quartett legközelebb lefolyt hangversenyéről már külön megemlékeztünk, itt még csak tartozó kötelességünknek vélünk eleget tenni ha Landemann Dávid urnak, kinek buzgó fáradozása és a művésznők többszöri felkérése folytán sikerült őket egy hangversenyre megnyerni — a szerzett műfelvételekért a nagy közönség nevében köszönetet szavazunk.

— Talált régiségek. A vásártéren felállított ló állás javítása alkalmával, az ott dolgozó munkások három darab régiégre bukkantak, u. m.: egy amuletet egyik oldalán szent István, másik oldalán szent Imre arczképével, egy darab római pénzt, azután egy réz feszületet. A talált régiségek a város birtokában vannak, s mint halljuk, a hatóság a megyei és városi régiségtárnak fogja ajándékozni.

— Egy örült ember szaladgált hétfőn fel-alá az utcákon, az utcarendőröknek csak fáradságos munka után sikerült az örültet megkötözni, miközben ez Kronhoffer rendőr kezét több helyen megharapta. A szerencsétlen elmebeteg kórházba szállított.

— Színházunkban az utolsó előadás a jelenlegi társulattal szombaton volt. Közönség nem nagy számmal jelent meg. A társulat egyrésze már elment s a többi rész csak proportiora marad itt.

— Fürdőmegnyitás. A rózsáligeti (régi Kenesiekerti) fürdő e hó 13-án csütörtökön nyitattik meg. Ujonnan és csinosan van ezen egyetlen fürdőhelyünk berendezve. Ajánljuk a közönségnek!

□ Rövid hírek. A svéd női négyes apríl 11-én Győrött lépet fel. — Egy gyulai tanyán a napokban két kis fiú, egyik 10, a másik 13 éves „perpasszió” viaskodtak, — a viaskodásnak azonban szomorú vége lett, — a mennyiben a 10 éves gyerek idősb ellenfelét oly erősen sújtá a földre s ütögeté meg ott is, hogy az másnapra meghalt. — Perger János kassai püspök e hó 5-én hosszas szenvedés után elhunyt. Béke hamvaira! — Pereg községből egy kilométernyi távolságra a szentiványi pusztán az árvíz százakra menő hamvvedreket mosott ki a szántóföldből. — Iglón folyó hó 3-án a villám két munkást halálra sújtott. — N. Váradon egy zsidó nő 2 leány- és egy fiugyermeket szült. Mindhárom gyermek és az anya egészségesek. — Szegeden tegnapelőtt a Kárász féle rébte betört a víz, s mintegy 1600 holdnyi területet elöntött.

Felclós szerkesztő: Hattyuffy Dezső.

Hirdetések.

Klökner Péter
könyvkereskedése Székesfehérvárott
ajánlja legalkalmasabb
HUSVÉTI AJÁNDOKUL
szolgáló dúsan felszerelt inakönyv-raktárát, hol magyar, német, francia inakönyvek a legegyszerűbb kötetű a legpazarabb díszkötésű, a legjutányosabb áron kaphatók.

Dr. Révy Ferencz
folyó évi Szent-György napjától
kezdve lakik:
Megye-tér 8. sz. Zalay-féle házban.

Hirdetmény!

A székesfehérvári kereskedelmi banknál a hivatalos állomás üresedésbe kerülő felhívtnak pályázni kívánók, kik a magyar és német nyelvet szóban és írásban bírják, kellően felszerelt folyamodványokat e hó végéig nevezett intézetnél benyújtani.
Székesfehérvár, 1876. ápril 10.
Székesfehérvári kereskedelmi bank.

Kos-eladási hirdetés.

Loóki urodalom nagy-hantosi gazdaságában vagy 32 darab tenyészkos eladó, vétel esetében áruk ugyanott le is fizetendő.

Kis-Loók, 1876. április 9.

A főtisztviselő hivatal.

KLÖKNER PÉTER, kiadó-tulajdonos.

Megbízható ügynököknek
rendkívüli kedvező keresetforrást nyújt az új, minden tekintetben előnyös járadékpapír eladása által a

Pesti bank és váltó-intézet
József-tér 6. sz.

„A radhosti általános thea és roznói mohfü-czukorkák”

minden torok, mell-, tüdő-, szív- és gyomorbeteg: úgy sorvadás, köhögés, vérhányás, székeliesség, rekedtség és oldalnyílás nemkülönben makacs nátha, szivdobogás, torokkiszáradás, büzös éjjeli izzadás és a test, gyomor és idegek gyengesége ellen, különösen ajánlatos, melynek kitűnőségéről számos elismerő és dícsérő irat tanuskodik:

Mélyen tisztelt gyógyszerész úr! Örömmel hozom becses tudomására, hogy alkalmam volt mindkét gyógyszerének kitűnő hatását tapasztalhatni. Van ugyanis városunkban egy számos családtaggal megáldott egyén ki hosszadalmas görcshurut és gyógyíthatlan étvágy hiány következtében annyira kimerült, hogy életéhez már a legesélyesebb reményünk sem lehetett. E kétségbeesztő betegségében úgy sokak, min magam is az ön kitűnő és hathatós gyógyszerét ajánlottam. Rövid idő múlva teljes örömlinke a következő kedvező változást észleltük. Görcshurujta nagymértékben csökkent, étvágyát teljesen visszanyerte, s testi ereje tetemesen növekedett. Szegény ember nem képes a jó égnek hálóját leróvni, az ön kitűnő gyógyszerének hatására.

Teljes melegen ajánlhatom minden hasonló betegségben szenvedőnek a fentebb nevezett két gyógyszer használatát, melyek hatásukat sohasem tévesztendő.

Szíveskedjék részemre postán utánvét mellett 5 csomag theát és 14 doboz mohfüczukorkát küldeni, mely kérésem után maradtam teljes tisztelettel.

Huizek, Csehország, 1875. május 8.

Krámer J. káplán.

„Radhosti általános thea és roznói mohfü-szeleték”
gyári és szétküldési helye: J. SEICHERT gyógyszerész (Morvaország).

Főraktár: Diebálla György gyógyszerész úrnál Székesfehérvárott.

Raktárak továbbá: Nagy-Kanisán: Rosenberg F. gyógyszerész. Pésett: Sipőcz T. gyógyszerész. Keszthelyen: Rosenberg J.-nél. Komáromban: Belloviniánál. Pápán: Tscheppen A. nál. Győrött: Németh Fál gyógyszerész. Tapolcsán: Cséhy Antalnál.

Allesti sérvben szenvedőknek

teljesen ártalmatlan s felette gyorsan s biztosan működő gyógyszer, a Stürzenegger Gottlieb által Herisan (Sveiczban) készített gyógykezes. — A használati utasításon számtalan bizonyítványok s köszönő levelek bizonyítják a hathatós gyógyszer kitűnőségét. — Egy tégely ára 3 frt. 2 kr. s Stürzenegger G. által a következő raktárakon kapható: Formanyi Fr. gyógyszerárban Budapesten s Pecher J. gyógyszerárban Temesvárott.

Hirdetmény.

Fejérmegye árvaszéke mint gyámhatóság részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint néh. Bresztyenszky József kisjenői volt lakos mérnök hagyatékához tartozó következő ingóságok:

1. Egy arany cylinder óra . . . 40 frt. becser.
 2. Egy anker óra, ezüst . . . 14 „ „
 3. Egy mágnesű . . . 15 „ „
 4. Egy láteső réz álványvonalzó és tokkal együtt . . . 70 „ „
 5. Egy mappakészítő műszer . . . 5 „ „
 6. Kis láteső . . . 5 „ „
 7. 6 darab mérnöki-könyv . . . 10 „ „
 8. 4 darab bádogcső 3' hosszú . . . 1 „ „
 9. 2 kötet rajzolópapír . . . 10 „ „
 10. Egy téglázó tüzesítő katlan . . . 6 „ „
 11. Egy háromszögmérő tükör . . . 2 „ „
- közárverésen készpénzfizetés mellett eladni rendeltetvén, azok elárverezésére

1876. év április 29-én d. e. 10 órája

a sz. kir. Székesfehérvár városában létező megyeház II. emeleti árvaszéki helyiségében a 34. szobába kitűztetik; azzal, miszerint a venni szándékozó érdeklő felek azon ingóságokat addig is az árvaszéki igtatói teremben megtekinthetik.

Fejérmegye árvaszékének 1876. márczius 23-án tartott üléséből.

Rozgonyi György,

árvaszéki elnök.

Nyomatott Székesfehérvárott a „Vörösmarty” könyvnyomdában, Szammer Kálmánnál.

Szőlővessző-eladás.

Boszokon Mészöly Gyula ur gazdaságában több mint 40000-re menő legkitűnőbb fajú egészséges

szőlővessző

az alább jegyzett árért kapható:

Chasselas korai finom csemege 5 frt. Muscat lunelle bőtermő és koránérő faj 5 frt. Kevert szagos 5 frt. Mézes, valódi szegzárdi kadarka, neszmélyi zöld 3 frt. 50 kr. Kevert fajokból 3 frt. ezrenként. — Az itt elősorolt fajok pástánként külön mivelteztvén, a jelzett fajok valódiságáért kezeség vállaltatik. — Tudakozódhatni a tulajdonosnál (u. p. Enying) valamint Székesfehérvárott alólírotnál.

Mészáros László, buzapiacz 21. sz.

Árverési hirdetmény.

A sz. fehérvári e. f. kir. tlkszéknek 10115. sz. alatti végzése alapján közhírré tétetik, miszerint a székesfehérvári takarékpénztár mint felperesnek ifju Pintér Ferencz és Varga Éva alperesek elleni 300 frt. tőke s járuléka erejéig követelése tárgyában lefoglalt és a székesfehérvári 1964. sz. tjkvben A + 1. sor, 584/6. (IX.) hrsz. és 1400 frtra, a 221. sz. tjkvben A + 1. sor, 55. (II.) hrsz. 450 frtra, egy a 225. sz. A + 4. sor, 1752. (X.) hrsz. 160 frt. és sor sz. a. 597. (XIII.) hrsz. 460 frtra becsült ingatlanokra végrehajtás útján leendő elárverezése elrendeltetik, ennek foganatosítására I. ső határidőül 1876. évi május hó 8-án szükség esetében II-ik határidőül 1876. évi jun. hó 8-ika mindenkor délelőtt 9 órája a megyeház II. emeletén azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy a II ik árverésen a fekvőség becsáron alul is 10% banatpénzkepeni letétele mellett el fog adatni.

Az árverésnek több feltételei a kiküldött királyi tszéki végrehajtó Ivánszky János urnál megtekinthető. Egyszermind pedig azon jelzálogos hitelezők, kinek ezen tkvvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak, felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesük végett e hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a prdt. 433. és 466. §§ ahoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb irt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogukat érvényesíthetni vélik, igénykeresetüket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen tkvvi hatóság nál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés foganatosítását nem gátolván, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasittatni.

Kelt a székesfehérvári e. f. kir. törvényszéknek 1876. évi decz. hó 18-án tartott tkvi üléséből.

Faith János, kir. tkvvezető.

Árverési hirdetmény.

A székesfehérvári királyi telektörvényszéknek 2811/1876. szám alatti végzése alapján közhírré tétetik, miszerint Vilke Borbála felperesnek Szabady László alperes elleni végrehajtási ügyben 4000 forint tőke és járuléka erejéig lefoglalt s a Csoóri 237. sz. tjkvben foglalt + 1. sorszám alatti 4541 frt. becser tükü szőlőnek végrehajtás útján leendő elárverezése elrendeltetik és ennek foganatosítására 3 ik határidőül

1876. évi május hó 4. napján délelőtt 9 órája

Csoór községhezánál azon kijelentéssel tüzetik ki, hogy azon a fekvőség becsáron alul 10% banatpénzkepeni letétele mellett el fog adatni.

Az árverésnek több feltételei a kiküldött kir. tszéki végrehajtó Ivánszky János urnál megtekinthető. Egyszermind pedig azon jelzálogos hitelezők kik nem ezen tkvvi hatóság székhelyén vagy közelében laknak felszólítatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesük végett e hatóság székhelyén megbízottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Vége a pertendus 433. és 466. §§ hoz képest felhivatnak mindazok, kik a fentebb irt javak iránt tulajdoni vagy elsőbbségi jogukat érvényesíthetni vélik igény keresetüket a hirdetmény közzé tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen tkvi hatóságnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtási árverés foganatosítását nem gátolván, igénylők egyedül a vételár feleslegére fognak utasittatni.

Kelt a székesfehérvári kir. törvényszéknek 1876. évi márczius hó 17-én tartott tkvvi üléséből.

Faith János,

kir. tkvvezető.